

ลูกา 17:11-19

“ไม่โด่งดัง แต่เป็นที่รู้จัก

“พระองค์ผู้เสด็จกลับมา”

23 พฤศจิกายน 2025

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์, วอชิงตัน

วันนี้เราสรุปชุดบทความที่เราได้อ่านมาตลอดสามสัปดาห์ที่ผ่านมา ในหัวข้อ “ไม่โด่งดัง แต่เป็นที่รู้จัก” ตลอดชุดบทความนี้ เราได้พิจารณาผู้คนธรรมดาๆ ที่พระเยซูทรงปรณินิบัติหรือยกย่องให้เป็นแบบอย่างแห่งศรัทธาในแต่ละวัน พวกเขาอาจจะไม่ได้โด่งดัง แต่พระเยซูทรงทราบเรื่องราวของพวกเขา ทรงเห็นความต้องการของพวกเขา หรือทรงตระหนักถึงความเชื่อของพวกเขา และพระองค์ทรงยกย่องพวกเขาเป็นตัวอย่างให้เราปฏิบัติตาม

วันอาทิตย์หน้า เราจะเริ่มต้นชุดบทความ Advent ชุดใหม่ (Graphic) ที่จะนำพาเราผ่านวันคริสต์มาสอีฟ เราจะพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ ในพระกิตติคุณที่นำไปสู่การประสูติของพระเยซู และในแต่ละสัปดาห์ เราจะรวมเพลงสวดคริสต์มาสที่ต่อยอดมาจากข้อความในวันอาทิตย์นั้นโดยตรง แม้ว่าเพลงสวดและเพลงนมัสการจะเป็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าที่สำคัญที่สุด แต่ก็สอนเราถึงพระนามของพระเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงสวดคริสต์มาส สอนเราถึงการประสูติของพระเยซู แต่วันนี้ เราจะปิดท้ายชุดบทเทศนาชุดปัจจุบันของเรา (กลับไปทีภาพปัจจุบัน)

ข้อความในเช้าวันนี้ตรงกับข้อชุดบทเทศนาเป็นอย่างดี แม้จะไม่ใช่ข้อความที่มีชื่อเสียง และไม่ได้เกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียง อันที่จริงแล้ว มันไม่ใช่เรื่องราวที่เป็นที่รู้จักมากนักด้วยซ้ำ แต่ผมหวังว่าหลังจากวันนี้ เราจะรู้จักข้อความนี้ และพระเจ้าทรงใช้ข้อความนี้เพื่อนำเราไปสู่การเป็นสาวกที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของพระเยซู ข้อความของเราคือ ลูกา 17:11-19 นี่คือการวาระของพระเจ้า...

ระหว่างชุดบทเทศนาชุดนี้กับชุดก่อนหน้านี้ ซึ่งอยู่ในลูกาทั้งสองชุด เราได้รับการเตือนหลายครั้งว่าพระเยซู “ทรงตั้งพระทัยที่จะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 9) ข้อ 11 ย้ำอีกครั้งว่า “บัดนี้พระองค์กำลังเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม...” ข้อความนี้เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางของพระเยซูไปสู่การทรงรับกางเขน

กาลิลีตั้งอยู่ทางเหนือของสะมาเรีย และขอเตือนคุณว่า ในเวลานั้น ชาวสะมาเรียถูกมองว่าเป็น “ลูกครึ่ง” โดยชาวยิวจำนวนมาก เนื่องจากมีเชื้อสายและการปฏิบัติทางศาสนาที่หลากหลาย มีความบาดหมางกันมายาวนานระหว่างชาวยิวและชาวสะมาเรีย ชาวยิวจำนวนมากที่ต้องการเดินทางจากแคว้นหนึ่งไปยังอีกแคว้นหนึ่ง มักจะเดินทางไปทั่วสะมาเรีย โดยเพิ่มระยะเวลาการเดินทางให้มากขึ้น เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงการผ่าน

ในภาพนี้ พระเยซูกำลังเสด็จไปตามแนวชายแดนระหว่างกาลิลีและสะมาเรีย ขณะที่พระองค์เสด็จลงใต้ไปยังแคว้นยูเดียและเยรูซาเล็ม ชายโรคเรื้อนสิบคนมาพบพระองค์ ข้อ 18 (“ไม่มีใครกลับมาอีกเลย นอกจากคนต่างชาติคนนี้”) บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าเขาคือคนเป็นชาวยิว

และหนึ่งคนเป็นชาวสะมาเรีย (นักวิจารณ์เกือบทั้งหมดตีความเช่นนั้น)
การเห็นพวกเขาอยู่ด้วยกันอาจดูน่าประหลาดใจ
เพราะรู้ว่าโดยปกติแล้วชาวยิวและชาวสะมาเรียไม่ได้คบหาสมาคมกัน
แต่ความทุกข์ยากร่วมกันมักจะทำลายขอบเขตทางสังคม มันเหมือนกับว่าชาว UW Huskies และ
WSU Cougars ค้นพบความเป็นหนึ่งเดียวกันในการเชียร์ทีม Ducks หรือทีม Trojans
มันน่าทึ่งมากที่ศัตรูร่วมสามารถรวมผู้คนเป็นหนึ่งเดียวกันได้ ใช่ไหม?
โรคเรื้อรันทำพาดคนทั้งสิบนี้มารวมกัน

เลวีนิติ 13 และ 14 ให้คำแนะนำเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับโรคเรื้อรัง
ซึ่งแท้จริงแล้วคือกลุ่มโรคผิวหนังต่างๆ ที่เราสามารถแยกแยะได้ในปัจจุบัน แต่พวกเขาไม่ได้ทำ
ดังนั้น ชายทั้งสิบคนนี้จึงอาศัยอยู่ที่ซานเมืองเพราะโรคของพวกเขา
และเขตแดนระหว่างกาลิลีและสะมาเรียแห่งนี้คือที่ที่คุณคาดหวังว่าจะมีกลุ่มคนนอกคอกหลากหลาย
เชื้อชาติมาจบลง

จากระยะไกล—พวกเขาต้องรักษาระยะห่าง—พวกเขาร้องตะโกนว่า “พระเยซู พระอาจารย์
ขอทรงเมตตาพวกเราด้วย!” พระเยซูตรัสให้พวกเขาไปแสดงตัวต่อปุโรหิต
ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการประกาศให้คนสะอาดและฟื้นฟูพวกเขากลับคืนสู่สังคม
ขณะที่พวกเขาเชื่อฟังและไป ลูกาบอกเราว่าพวกเขาได้รับการชำระล้างแล้ว
พวกเขาหายจากโรคเรื้อรังแล้ว

ข้อ 15 กล่าวว่า “คนหนึ่งของพวกเขาเมื่อเห็นว่าหายดีแล้ว ก็กลับมาสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง”
เราอาจสงสัยว่าเขากลับมาทันทีหรือหลังจากพบปุโรหิตและได้รับการประกาศว่าสะอาดแล้ว
ในคำอธิบายของลูกา จอห์น คาลวิน ชี้ให้เห็นว่าน่าจะเป็นหลังจากที่ได้รับการประกาศว่าสะอาดแล้ว
เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ทำให้เขากลับเข้าสู่สังคมได้อีกครั้ง
และนั่นคือสิ่งที่พระเยซูทรงบอกให้พวกเขาทำ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด เขากลับมาสรรเสริญพระเจ้า ข้อ 16
บอกเราว่าเขาขอบคุณพระเยซู และชายคนนี้เป็นชาวสะมาเรีย

จากนั้นพระเยซูทรงถามว่าอีกเก้าคนอยู่ที่ไหน ทั้งสิบคนหายดีแล้วไม่ใช่หรือ?
ทำไมพวกเขาจึงไม่กลับไปสรรเสริญพระเจ้า? แล้วพระเยซูตรัสกับคนที่กลับมา—
คุณเข้าแทบพระบาทของพระองค์—ว่า “จงลุกขึ้นไปเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายดีแล้ว”

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอแบ่งปันข้อสังเกตเล็กๆ น้อยๆ
และการประยุกต์ใช้จากแต่ละข้อเพื่อนำมาพิจารณาในชีวิตของเราเอง วันนี้เป็นคำเทศนาสี่ประเด็น
ซึ่งอาจจะมากเกินไปที่จะเข้าใจได้ ดังนั้นจงเลือกสักหนึ่งหรือสองประเด็นที่ตรงกับคุณ อันดับแรก
ให้สังเกตว่าทั้ง 10 คนมีศรัทธาในพระเยซูในระดับหนึ่ง แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ชายขอบของสังคม
พวกเขาร่วมกันร้องขอพระเยซูเพื่อแสวงหาการรักษา
พวกเขามีศรัทธาในระดับหนึ่งว่าพระองค์สามารถรักษาพวกเขาได้

คำที่พวกเขาใช้เรียกพระองค์คือ “อาจารย์” คำภาษากรีกคือ “เอพิสตาตาเซ”
พบเฉพาะในพระวรสารนักบุญลูกา และนอกเหนือจากนี้ จะใช้โดยสาวกของพระเยซูเท่านั้น ดังนั้น
คำนี้จึงเป็นคำที่บ่งบอกถึงการเป็นสาวกของพระเยซู คนเหล่านี้ในบางแง่มุมก็เป็นสาวกของพระเยซู
ดังนั้น ประเด็นแรกที่เราควรนำไปใช้คือ ประการแรก พระเยซูทรงเข้าถึงผู้ที่อยู่ชายขอบ คุณไม่สามารถ
หรือรู้สึกมีชื่อเสียง ดูดี มีฐานะทางการเงิน หรือประทับใจในจิตวิญญาณ

คุณอาจอยู่ชายขอบของสังคม ไม่ว่าจะเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ หรืออื่นๆ แต่พระเยซูทรงต้อนรับคุณ พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างคุณ พระองค์ทรงห่วงใยคุณ และทรงพบคุณเมื่อคุณมาหาพระองค์ด้วยความเชื่อ

ดังนั้น แม้จะมีความเชื่อเช่นนี้

จงสังเกตว่าพวกเขายังคงอยู่ห่างจากพระเยซูขณะที่พวกเขาร้องทูลพระองค์ ไข สิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพราะโรคภัยไข้เจ็บของพวกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เลวีนิดกล่าวไว้เกี่ยวกับวิธีการรับมือกับเรื่องนี้ แต่ยังมีความจริงทางจิตวิญญาณที่เราสามารถเรียนรู้จากเรื่องนี้ได้เช่นกัน และเป็นสิ่งที่สองที่ต้องเน้นย้ำ ประการที่สอง บางครั้งศรัทธาและการวางใจในพระเยซูเริ่มต้นจากระยะห่างเล็กน้อย

นี่เป็นข่าวดีสำหรับผู้ติดตามพระเยซูมายาวนานและผู้ที่กำลังแสวงหาและสงสัยเกี่ยวกับพระเยซู สำหรับผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่สอง: คุณอาจกำลังเข้าหาพระเยซูอย่างระมัดระวัง อายากรู้อยากเห็นแต่ไม่แน่ใจ ฝ้ามองพระองค์จากระยะไกล: พระเยซูจะทรงฟังและพบคุณในสถานที่แห่งความต้องการและศรัทธาของคุณ ไม่ว่าศรัทธานั้นจะเล็กน้อยเพียงใด หรือคุณจะอยู่ห่างไกลจากพระองค์เพียงใด อันที่จริง เราทุกคนเริ่มต้นจากจุดนั้น

และสำหรับผู้ติดตามพระเยซูมาหลายปีหรือหลายทศวรรษ...นี่ก็เป็นข่าวดีเช่นกัน เพราะ: เราทุกคนต่างมีช่วงเวลาที่เราห่างเหินจากพระเยซู บางทีคุณอาจไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนคริสตจักรมาสองสามปีแล้ว และคุณเพิ่งกลับมาเข้าร่วม บางทีการอ่านพระคัมภีร์และเวลาอธิษฐานส่วนตัวของคุณอาจลดน้อยลง บางทีคุณอาจไม่เคยก้าวเข้าสู่การรับใช้ผู้อื่นอย่างเต็มที่อย่างที่พระเยซูทรงเป็นแบบอย่าง (“การไปโบสถ์” ในวันอาทิตย์ และการทำเครื่องหมายในช่องนั้นอาจเป็นสิ่งเดียวที่คุณทำจริงๆ) บางทีบาปบางอย่างยังคงข่มอยู่ที่ประตูบ้านของคุณ และคุณตกอยู่ภายใต้การล่อลวงและรู้สึกห่างเหินจากพระเยซูเป็นพิเศษ (บาปมักจะเป็นแบบนั้นเสมอ) คุณอาจรู้สึกห่างเหินด้วยเหตุผลหลายประการ แต่พระเยซูยังคงทรงฟัง ยังคงรักษา และยังคงปรนนิบัติคุณ ชีวิต การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ยังคงมีฤทธิ์อำนาจสำหรับคุณ

ประการที่สาม ศรัทธาหมายถึงการวางใจในพระเยซูแม้ในยามที่เรายังไม่เห็นผล การรักษาของพวกเขาเกิดขึ้นเพราะพวกเขาเชื่อฟังพระบัญชาของพระเยซูที่ให้ไปหาบาทหลวง พวกเขาไม่ได้หายป่วยก่อนแล้วจึงบอกให้ไป ดังนั้น การไปจึงเท่ากับว่าพวกเขาวางใจว่าพระเยซูจะทรงรักษาพวกเขาให้หายดีก่อนที่จะพวกเขาไปถึงบาทหลวง

สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นในชีวิตของเราเองและในคริสตจักรของเรา ประมาณ 2 ปีครึ่งที่แล้ว เหล่าผู้อาวุโสในคริสตจักรของเราพร้อมกับเจ้าหน้าที่บางคน ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตั้งใจฟังพระเจ้า ฟังกันและกัน ฟังคริสตจักรของเรา และฟังชุมชนรอบตัวเรา เพื่อพิจารณาว่าเราจะเติบโตเป็นสาวกของพระเยซูและตอบสนองความต้องการในชุมชนของเราได้ดียิ่งขึ้นได้อย่างไร กระบวนการนี้ใช้เวลา 2-3 เดือน สิ้นสุดลงด้วยการไปพักผ่อนช่วงสุดสัปดาห์กับผู้นำนิกายของเราท่านหนึ่ง

และนำเราไปสู่วิสัยทัศน์ของเรา (ร่วมกัน):

“วิสัยทัศน์ของคริสตจักรโรสฮิลล์คือการนำผู้คนมาสู่พระเยซู ที่ที่เราอาศัย ทำงาน และเล่น”
นี่คือวิสัยทัศน์แห่งการสร้างสาวก เพราะเราแต่ละคนจำเป็นต้องได้รับการนำทางไปหาพระเยซู
ซึ่งส่งเราแต่ละคนไปทำพันธกิจที่ทางฝั่งตะวันออก เพื่อนำผู้อื่นมาหาพระองค์เช่นกัน
(และยิ่งกว่านั้นด้วยพันธกิจทั่วโลก กล้องรองเท้าคริสต์มาส ฯลฯ)

เช่นเดียวกับสิบประการในข้อพระคัมภีร์วันนี้ เราได้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความเชื่อ วางใจในพระเยซู
แต่ไม่รู้ผลลัพธ์ในอนาคต เราวางใจในพระเยซูที่จะทรงงานไปพร้อมกับเรา
ตัวตนของเราในฐานะคริสตจักรในปัจจุบันยังไม่ใช่ผลลัพธ์ที่สำเร็จ
และเรากำลังทบทวนพันธกิจและกระบวนการสร้างสาวกอย่างตั้งใจ
เพื่อให้เรามีเส้นทางการสร้างสาวกที่ชัดเจนสำหรับทุกคนที่เรียกโรสฮิลล์ว่าบ้าน
และนั่นกำลังดำเนินอยู่ ดังนั้น พระเจ้ายังคงทรงสร้างโรสฮิลล์
เช่นเดียวกับที่พระองค์ยังคงทรงสร้างเราแต่ละคน จินตนาการกับอนาคตของเรา
เพราะฉันเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่เมื่อเรายังคงวางใจในพระองค์
แม้ว่าผลลัพธ์จะยังไม่ปรากฏให้เห็นก็ตาม

และสุดท้ายนี้ เราเห็นว่า: ประการที่สี่ การที่พระเยซูทรงรักษาให้หายดีอย่างสมบูรณ์นั้น
มาจากความเชื่อที่นำเรากลับไปหาพระองค์ด้วยความกตัญญู
สำหรับผู้ที่มีความเชื่อในเรากลับมาหาพระเยซูเพื่อแสดงความกตัญญู
เขาไม่ได้แค่หายจากโรคเรื้อนเท่านั้น แต่เขายังหายดีอีกด้วย ทั้ง 10 คนหายจากโรคเรื้อน แต่ 9
คนไม่ได้กลับมาขอบพระคุณพระเยซู ส่งผลให้พวกเขาพลาดพรเพิ่มเติม
พวกเขาพลาดโอกาสที่จะหายเป็นปกติอย่างแท้จริง

รากศัพท์ของคำว่า “ทรงทำให้คุณหายดี” คือคำภาษากรีก sozo ซึ่งมักแปลว่า “รอด”
มีการใช้ในข้อความเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
เมื่อพระเยซูตรัสกับหญิงคนนั้นในงานเลี้ยงอาหารคำว่าความเชื่อของเธอได้ช่วยชีวิตเธอไว้
ซึ่งอาจแปลได้เช่นเดียวกันในที่นี้

และการกลับมาหาพระเยซูด้วยความเชื่อ เปี่ยมด้วยความกตัญญู
เพื่อถวายคำสรรเสริญและพระสิริแด่พระองค์นั้น นำมาซึ่งมิติใหม่แห่งการเยียวยา สุขภาพดี
และความรอด คำนี้ต่างจากคำที่ใช้ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับทั้งสิบคำที่ได้รับการชำระล้าง อันที่จริง
มีสองคำที่ใช้ก่อนหน้านี้ หมายถึง “ชำระล้าง” และ “หายโรค” คำว่า Sozo
เป็นคำที่สามที่พระเยซูทรงใช้ในข้อสุดท้ายนี้

ท่าทางแห่งความกตัญญูนี้เป็นรากฐานของการนมัสการพระเจ้าพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากเราไม่มีความรู้สึกกตัญญูต่อสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในพระเยซู (เช่น
ไม้กางเขนและอุโมงค์ฝังศพที่ว่างเปล่า) และยังคงกระทำต่อไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
(การรักษา ปิณญา การเปิดและปิดประตูแห่งชีวิต ฯลฯ)...หากเราไม่มี ถ้ามีทัศนคติต่อสิ่งเหล่านั้น
เราจะไม่มีวันนมัสการพระเจ้าอย่างแท้จริงได้
แน่นอนว่าตอนนี้เรากำลังอยู่ในช่วงของการขอบพระคุณ แต่สำหรับคริสเตียนแล้ว
มันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดทั้งปี ให้เราดำเนินชีวิตในท่าทีแห่งความกตัญญู
และปล่อยให้คำสรรเสริญและพระสิริของพระเจ้า การนมัสการของเรา
ผุดขึ้นมาจากจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความกตัญญู ดังที่เราเห็นในพระองค์ผู้ผู้เสด็จกลับมา

สรุป:

1. พระเยซูทรงเข้าถึงผู้ที่อยู่ชายขอบ
 2. ศรัทธาสามารถเริ่มต้นจากกระยะไกล
 3. ศรัทธาวางใจในพระเยซูแม้กระทั่งก่อนที่จะเห็นผลลัพธ์
 4. “ความรอด” /การ “หายดี” อย่างสมบูรณ์
- เกิดขึ้นเมื่อศรัทธาของเรากลับมาหาพระเยซูด้วยความกตัญญู

ก่อนหน้านี้

ข้าพเจ้าแนะนำให้ท่านเลือกประเด็นหนึ่งหรือสองประเด็นที่คุณรู้สึกว่าพระเจ้าทรงเน้นย้ำถึงคุณเป็นพิเศษ แต่ข้าพเจ้าต้องการเน้นประเด็นที่สี่นี้ อดีตผู้ป่วยโรคเรื้อนชาวสะมาเรียผู้นี้ ซึ่งเราจะไม่มีวันรู้จักชื่อของเขาจนกว่าจะถึงสวรรค์ คือแบบอย่างที่เราต้องการให้เรทำตาม พระเยซูทรงแสดงความประหลาดใจที่คนอื่น ๆ ไม่กลับมา และทรงประทานพรอันพิเศษแก่ชายผู้นี้ เพราะศรัทธาของเขานำพาเขากลับมาหาพระเยซู

ให้เรากลับมาหาพระเยซูด้วยความกตัญญูอยู่เสมอ เราทำเช่นนี้ในชีวิตประจำวันของเรา ทั้งที่ที่เราอยู่อาศัย ทำงาน และเล่น แต่พระเยซูทรงคาดหวังอย่างชัดเจนว่าเราจะทำเช่นนี้ร่วมกัน ในฐานะชุมชน ในฐานะการรวมตัวของผู้คน คำว่า “คริสตจักร” ในพันธสัญญาใหม่ รวมถึงที่พระเยซูตรัสว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” (มัทธิว 16:18) คือคำว่า Ekklesia ซึ่งแปลว่า “ชุมชน” ดังนั้น “เราจะสร้างชุมชนของเรา” จึงเป็นสิ่งที่ผู้คนน่าจะเข้าใจว่าพระองค์กำลังตรัส การเรียกว่า “คริสตจักร” นั้นถูกต้อง เพราะนั่นคือชุมชนของพระเยซู เราไม่รู้ว่าทำไมอีกเก้าคนจึงไม่กลับมา หรือคนหนึ่งได้กระตุ้นให้พวกเขามาร่วมกับพระองค์หรือไม่ แต่อย่าทำผิดพลาดด้วยการไปหาพระเยซูเพียงลำพัง (อย่าไปวิจารณ์ใครๆ เดียว – คนอื่นต่างหากที่ไม่ได้ไป) ยกเว้นชุมชน (ekklesia) ที่พระเจ้าทรงออกแบบเราไว้และที่พระเยซูกำลังสร้าง

ผลสำรวจแสดงให้เห็นว่าชาวอเมริกันประมาณ 30% บอกว่าพวกเขาไปโบสถ์เป็นประจำ (62% บอกว่าพวกเขาเป็นคริสเตียน) แต่จากการศึกษาอย่างละเอียดมากขึ้น พบว่าตัวเลขที่แท้จริงน่าจะอยู่ที่ประมาณ 5-15% ในเขตซีแอตเทิล เนื่องจากเราเป็นหนึ่งในสองภูมิภาคที่มีจำนวนโบสถ์น้อยที่สุดในประเทศ ตัวเลขนี้จึงน่าจะอยู่ในระดับต่ำ ขอให้เราใจกว้างและบอกว่า 10%: 1 ใน 10 คนไปโบสถ์เป็นประจำที่นี่ ซึ่งเป็นเปอร์เซ็นต์เดียวกับที่กลับมาหาพระเยซูในข้อพระคัมภีร์ของเรา มีพื้นที่มากมายให้ผู้คนกลับมาหาพระเยซู

เนื่องจากเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสต์เจ้าจะเริ่มขึ้นในสัปดาห์หน้า เราจึงมีโอกาสดิๆ ประจำปีที่จะช่วยให้ผู้คนกลับมาหาพระเยซูมากขึ้น เช่นเดียวกับที่เราทำในแต่ละสัปดาห์ คนเหล่านี้บางคน (ประมาณ 50% ของที่นี่) อาจเรียกตัวเองว่าสาวกของพระเยซูในระดับหนึ่ง แต่พวกเขากำลังรักษาระยะห่าง บางคนรู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่าหรือไม่เป็นที่ต้อนรับ หรืออยู่ในขอบเขตของสังคม บางคนมีศรัทธาอยู่แล้ว แต่ยังคงรักษาระยะห่าง อาจมีปัญหาในการวางใจพระเจ้า หรือความภาคภูมิใจ ตารางเวลา หรืออะไรก็ตามที่ขวางกั้นอยู่ แต่มีโอกาสดังกับที่คุณและฉันรู้จักอยู่แล้ว (ครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนร่วมงาน) ที่จะเชิญชวนให้พวกเขาก้าวเดินด้วยศรัทธา ด้วยความกตัญญูในหัวใจ และร่วมนมัสการกับเรา

ดังนั้น บางทีประเด็นอื่นๆ จากข้อความนี้อาจสะท้อนถึงคุณเช่นกัน (ในขอบเขต จากระยะไกล
ศรัทธาอย่างงมงาย) หรือบางทีพระเจ้าอาจทรงใส่สิ่งอื่นไว้ในใจคุณ
ไม่ว่าเขาจะย้ำเตือนคุณเรื่องอะไรในขณะนี้ก็ตาม
เช่นเดียวกับชายคนหนึ่งที่กลับมาหาพระเยซูด้วยความกตัญญู ขอให้เรามั่นใจว่าเราทำเช่นเดียวกันนี้
และถวายคำสรรเสริญ เกียรติ และพระสิริแด่พระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน